

עדי"י ס' 3080/14  
עדי"י ת' 3213/14

בית המשפט הצבאי לערעורים

בפני כב' המשנה לנשיא: סא"ל צבי לקח

בעניין:

סאלם מחמוד אברהמים שרכס ת"ז XXXXXXXXXX - המערער (באמצעות ב"כ עו"ד מוחמד ג'בארין)

נגד

התביעה הצבאית - המשיבה (באמצעות ב"כ רס"ן לאה טל)

ובעניין:

התביעה הצבאית - המערערת (באמצעות ב"כ רס"ן לאה טל)

נגד

סאלם מחמוד אברהמים שרכס ת"ז XXXXXXXXXX - המשיב (באמצעות ב"כ עו"ד מוחמד ג'בארין)

ערעורים על גזר דינו של ביהמ"ש הצבאי שומרון (בפני כב' הנשיאה סא"ל שרון ריבלין - אחאי)

בתיק מס' 4077 מיום 27.10.14

(ערעור הסנגוריה נדחה/

ערעור התביעה התקבל)

תאריך הישיבה: 9 בדצמבר 2014, י"ז בכסלו התשע"ה.

## פסק דין

המערער בעד"י 3080/14 והמשיב בעד"י 3213/14 (להלן – המשיב), הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן שכלל שתי עבירות כדלקמן:

**חברות בהתאחדות בלתי מותרת** – בכך שהחל משנת 1996 ועד לשנת 2007 היה חבר ופעיל בארגון החמאס. במסגרת הפעילות עסק בהשתתפות בתהלוכות, חלוקת כרוזים, השתתפות בתעמולת בחירות בעבור החמאס וכן פעל להעברת מזון וכספים לפעילים של ארגון החמאס.

**ביצוע שירות עבור התאחדות בלתי מותרת** – בכך שהחל מחודש מרץ 2013, ולבקשת חברו שהינו פעיל חמאס, יצא לירדן במטרה לחדש את הקשר בין ארגון החמאס באזור לבין ארגון החמאס בחו"ל. לצורך כך נסע המשיב באמתלה של אירוע משפחתי. הוא צוייד במספר טלפון, בכינוי מתאים וסדרי תקשורת ליצירת קשר עם פעיל חמאס בירדן, וכן הונחה לרכוש מכשיר סלולארי וכרטיס סים לצורך ההתקשרות ובסיומה להשמידם. עת שהה בירדן רכש המשיב מכשיר סלולארי וכרטיס סים כאמור, ולאחר מספר ניסיונות התקשרות שלא צלחו, הצליח ליצור קשר עם פעיל חמאס בירדן. לאחר שנפגש עמו, מסר המשיב לאותו פעיל כי פעילי החמאס בג'נין מבקשים להקים קו תקשורת חדש עם ארגון החמאס בחו"ל וכי העברת כספי הפיצויים לפעילים בשטח תעשה דרך איש החמאס בעמאן. המשיב חזר לאזור לאחר שהשמיד את המכשיר הסלולארי וכרטיס הסיים, ועדכן את שולחו בפרטים. כעבור שבועיים חזר לירדן ונפגש שוב עם אותו פעיל חמאס בירדן. המשיב קיבל פתק ובו כתובת דואר אלקטרוני ומספר טלפון וכן נמסר לו כי הועבר סכום כסף של 20,000 דינר לאיש הנמנה על ארגון החמאס בג'נין השוהה בירדן. המשיב חזר לאזור, לאחר שהשמיד את המכשיר הסלולארי ואת כרטיס הסיים, והעביר את הפתק לשולחו בג'נין.

#### **גזר הדין בערכאה הראשונה**

בית משפט קמא קבע כי מתחם הענישה בעבירות בהן הורשע המשיב עומד על בין 12 ל-28 חודשי מאסר בפועל. לחומרה, נלקח בחשבון כי המשיב פעל במודע ומתוך מטרה לסייע לארגון החמאס בג'נין לחדש את קשריו עם פעילי הארגון בחו"ל, ופעילותו הייתה מתוכננת ובעלת אופי קונספירטיבי. כן צויין הנזק הפוטנציאלי הרב שצפוי היה להיגרם, והעובדה כי המשיב פעל על רקע עברו הקודם בחמאס וביחד עם שותף איתו היה פעיל באותו ארגון.

לקולא הובא בחשבון כי לא הוכח שבפועל "נפתח ציר" או נזק ממעשיו, ונשקל גם עברו הנקי, הפגיעה בו ובמשפחתו, שיתוף הפעולה שלו בחקירה וכן החיסכון המסוים בזמן שיפוטי.

לנוכח האמור, נקבע עונש מאסר בפועל של 18 חודשים, מאסר מותנה בן 15 חודשים, וכן הוטל קנס כספי בסך 7,000 ₪.

#### **טענות הצדדים בערעור ובערעור שכנגד**

לדעתה של ההגנה, העונש שהושת על המשיב הינו חמור יתר על המידה. ההגנה הדגישה את העובדה כי חברותו בחמאס נפסקה בשנת 2007, וגם חלקו בביצוע השירות היה מינורי יחסית,

והתמצה בהעברת פרטי התקשרות מירדן לשולחו בגינן. כן צויין עברו הנקי והחיסכון בזמן השיפוטי והיותו בן למיעוט הצירקסי בקרב החברה הערבית-פלסטינית בה הוא מתגורר.

התביעה טענה מנגד כי העונש שנגזר על המשיב הינו קל יתר על המידה. נטען כי לא ניתן משקל מספיק לכך שהיה חבר ופעיל בארגון החמאס במשך למעלה מעשור, ובכך שבחר להמשיך את עזרתו לארגון בעת האחרונה. התביעה הדגישה כי מעשיו של המשיב היו במובהק פעילות של סיוע לאויב מחוץ לאזור, וכללו פעולה מתוחכמת של "פתיחת ציר" לחמאס חו"ל.

בעקבות הדיון אפשרתי לצדדים להביא פסיקה נוספת. התביעה הגישה פסקי דין מהם ניתן ללמוד לדעתה על כך שמתחם העונש ההולם בעבירות מסוג זה צריך להיות גבוה יותר מזה שקבע בית משפט קמא. באשר לגובה הקנס, הפנתה התביעה לעד"י 1704/14 **התביעה הצבאית נ' בלאונה**, שניתן לאחרונה לאחר גזר הדין בערכאה הראשונה, וטענה כי יש בו כדי להצדיק החמרה בגובה הקנס, בהתחשב באופי האזרחי-כלכלי של מעשיו של המשיב.

הסניגור הגיב לפסיקה זו וטען כי יש לאבחן אותה מהמקרה שלפניי, ואין ללמוד ממנה על צורך בהחמרה בענישה ברכיב המאסר בפועל. בכל הנוגע לרכיב הקנס, טען הסניגור כי עניין **בלאונה** שונה, כיוון ששם דובר במי שהעבירה כספים ממש, בעוד שהמשיב רק סייע ביצירת תקשורת, בעת שפעיל אחר קיבל והעביר כספים.

### דין והכרעה

המשיב פעל במסגרת ארגון החמאס פרק זמן משמעותי מחייו – למעלה מעשור. למרבה הצער, אף שהפסיק את פעילותו זו בשנת 2007, בחר בעת האחרונה ליטול חלק בפעילות נוספת שנועדה לשרת את ארגון החמאס, ולסייע לו. פעילות זו, שבמהותה הינה יצירת קשר בין חמאס ג'ינן לחמאס חו"ל, נועדה לסייע לארגון החמאס באזור, בין היתר, באמצעות העברת כספים. לצורך ביצוע המשימה האמורה, פעל המשיב בקונספירטיביות רבה, במטרה ברורה להסתיר ולמנוע את גילוי מעשיו. פעולות אלה אינם מעשים של אדם נורמטיבי.

שלושה מרכיבים עונשיים נגזרו על המשיב – מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס כספי. הצדדים אינם חולקים על רכיב המאסר המותנה או תנאיו. המחלוקת ביניהם נעוצה ברכיב המאסר בפועל, וכן לגבי רכיב הקנס. נתייחס לכל אחד מהרכיבים השנויים במחלוקת בנפרד.

על המשיב נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל. רכיב המאסר בפועל במקרה זה אינו חמור כלל ועיקר. בהתחשב במשך פעילותו הקודמת של המשיב, ובהתחשב בחומרה של החלק האחרון בפעילותו, שנועד לסייע ליצירת קשר מסוכן בין ארגון החמאס בג'ינן לארגון החמאס בחו"ל, הרי שניתן היה ללא קושי להשית על המשיב עונש מאסר בפועל חמור יותר.

מאידך, בית משפט קמא נתן דעתו לשיקולים לקולא, שהיטו את הכף להקלה בעונש המאסר בפועל ובכלל זה עברו הנקי, החיסכון בזמן השיפוטי ונסיבותיו האישיות. אף שאני בדעה כי עונש המאסר בפועל שנגזר על המשיב הינו קל, עליו לבחון כערכאת ערעור האם העונש שנגזר סוטה במידה ניכרת מהעונש הראוי, במידה המצדיקה את התערבות ערכאת הערעור.

במקרה זה, בכל נוגע לעונש המאסר, הגעתי למסקנה כי בית משפט קמא אמנם הקל עם המשיב, אולם לא במידה המצדיקה את התערבותי. אדגיש, ראוי היה לגזור עליו עונש חמור יותר, אולם בהתחשב בכלל הנסיבות שהובאו בחשבון, אין בהקלה שניתנה למשיב כדי להצדיק את התערבות ערכאת הערעור. מובן מאליו כי לנוכח הדברים האמורים, אין כל בסיס לקבל את ערעור ההגנה, וראוי לדחותו.

בכל הנוגע לרכיב הקנס דעתי שונה. המשיב פעל כבר בעבר לצורך העברת כספים לפעילים של ארגון החמאס. בכתב האישום מפורטים שלושה מקרים בהם העביר כספים בסכום כולל של כ-10,000 דולר. מטרתו בפעולתו האחרונה הייתה מיסוד הקשר בין חמאס ג'נין לחמאס חו"ל, לרבות בנושא העברת הכספים. מעובדות כתב האישום בהם הודה המשיב, עולה בבירור כי הוא העלה את נושא העברת הכספים בפני איש החמאס בירדן אותו פגש. בפגישתו האחרונה עם איש החמאס בירדן אף נמסר לו על העברת כספים בסכום נכבד דרך פעיל אחר, ובכך נראה כי ציר התקשורת עליו עמל המשיב נשא פרי מבחינתו. גם אם הוא עצמו לא העביר כספים בפועל, פעולותיו נועדו לצורך כך. לצערנו, ניסיון החיים מלמד כי מקום בו זורם הכסף לארגון החמאס, באים בעקבותיו גם הפיגועים.

בעניין **בלאונה** עמדתי על הצורך בפגיעה בתשתיות של ארגוני הטרור, ועל הצורך בהעלאת הרף העונשי בהיבטים הכלכליים של עבירות שנועדו לספק את צינור החמצן לפעילות הכלכלית של ארגונים אלה. באותו עניין ציינתי את הדברים הבאים:

"לטעמי, רף הענישה בעבירות המיוחסות למשיבה ראוי להיות גבוה יותר בכל הקשור לגובה הקנס שהוטל עליה. המסר הטבוע בעונשה של המשיבה, אותו יש להעצים, הינו כי על בתי המשפט הצבאיים לראות בחומרה רבה כל פעילות של סיוע לארגוני הטרור, ובכלל זה סיוע בגיוס כספים והזרמתם אל מכונת הטרור שמטרתה המרכזית אחת – זריעת בהלה, פגיעה והרג בקרב חפים מפשע. בהקשר זה יפים הדברים שנאמרו בעניין **פלוני**, לעיל [ע"פ [3827/06](#) – צ.ל.] (בפסקה 11):

"פעילות שיטתית שמטרתה לאפשר את פעילות ארגוני הטרור, לשפרה ולבססה בדרכים שונות על ידי יצירת גב כלכלי, כמוה ככרסום שיטתי, מתמיד, בביטחונה של מדינת ישראל. כרסום שכזה מחליש את חוסנה הביטחוני, הכלכלי והחברתי של ישראל והוא מצטרף ליתר הסכנות הביטחוניות, חלקן קיומיות, הנשקפות באופן ממשי לישראל. בבחינת טיבו של הסיכון אין לבודדו לעצמו אלא יש לבחנו על רקע תמונת המציאות בכללותה"

תמונת המציאות בכללותה, כאמור לעיל, הינה תמונה קשה. הטרור פושה ומתגבר, וארגון החמאס ממשיך לעשות כל שביכולתו לייצר ולהפיץ טרור. תמונה זו מוכרת וידועה היטב בבתי המשפט הצבאיים, אשר להם, כאמור, מומחיות רבה בתחום הטיפול בעבירות טרור. כאמצעי נוסף וחשוב בסיכול

הטרור, ולצורך שיבוש מימונו, אין מנוס מלהשית על העבריין הנוטל חלק בשרשרת המימון סנקציה כלכלית משמעותית אשר תרתיע אותו ואת הציבור כולו מפני הפיתוי האדיר שבנטילת חלק באותם מעשים בעתיד. יש בסנקציה כזו גם כדי לפגוע במידה כזו או אחרת ביכולת של ארגוני הטרור לגייס לטובתם את אותם בלדרים שאינם מעוררי חשד ומשמשים בידם בהקשר זה."

המשיב בחר לשמש כבלדר לצורך יצירת ערוצי תקשורת בין ארגון החמאס בגינין לארגון החמאס בחו"ל, בין היתר לצורך העברת כספים. לא לחינם זו הייתה אחת המטרות המרכזיות, שכן הסיוע הכלכלי לפעילים של הארגון הוא אחד האמצעים המשמעותיים המאפשרים את המשך פעילותו.

על כך ראוי הוא לעונש שיתבטא הן ברכיב המאסר, אולם לא פחות מכך, ברכיב הקנס. הקנס שהוטל שערכאה הראשונה אינו חמור כלל ועיקר ואין בו כדי לבטא את המסר הראוי לפעילים ובלדרים של ארגוני טרור המוכנים לסכן עצמם כדי לאפשר לארגוני הטרור את המשך פעילותם בקרב האוכלוסייה. פעילותו של המשיב בתחום הכספים עבור החמאס החלה לפני שנים לא מעטות. המשיב לא עשה את השינוי המתבקש באורחות חייו, ובחר בעת האחרונה לחזור ולסייע לארגון החמאס בתחום זה. בעבר סייע באופן ישיר בהעברת כספים לפעילים בסכומים המגיעים לכ-10,000 דולר, ולאחרונה סייע לארגון החמאס בגינין לפתוח את הקשר לקבלת מימון משמעותי נוסף, גם אם לא העביר כספים בעצמו.

לפיכך, החלטתי להחמיר ברכיב הקנס, וחלף הקנס שהושת בערכאה הראשונה, להשית עליו קנס בסך 40,000 ₪. הקנס ישולם עד מועד שחרורו של המשיב ממאסרו, וכתנאי לו. לא ישולם הקנס, ירצה המשיב 20 חודשי מאסר תמורתו.

יתר רכיבי העונש יוותרו על כנם.

ניתן היום, 10 בפברואר 2015, כ"א בשבט התשע"ה, בפומבי ובמעמד הצדדים.

המשנה לנשיא

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

צבי לקח 54678313-3080/14

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה